

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke et Tids-Skrift. Andet Bind

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. IV. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306-txt-shoot-idm182/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

mig adskillige Ubehageligheder, blandt hvilke den
 Erfaring ikke er den ringeste, at jeg har mærket,
 der vil meget til at blive ret forslaaet i Danne-
 mark. Saavidt jeg nemlig har kunnet spore,
 meende de fleste Læsere, ligesom han der vilde
 lære mig at læse, at min Hensigt med det Hele
 var at gøre Nar ad en ubetydelig Bog, og slæbe
 dens Forfatter nd, da jeg derimod meende, ret
 klart at have lagt min Hensigt for Dagen, den
 nemlig: paa den ene Side at stille Dognets hele
 Tuletpøg og samtlige Aarsløster i det forjente
 Lyb, og paa den anden Side minde om, at det
 attende Aarhundrede selv plantede det Tuletræ,
 som nu i det nittende bærer sine sølgelige Frug-
 ter, og vil bære dem endnu langt beedkere, der-
 som det ikke med Rod opprykkes, dersom ikke en
 alvorlig Tankemaade og Dydragelse, grundig
 Bidskabelighed, og fort søgt, dersom ikke sand
 og levende Christendom vender tilbage. Ulyst til
 at høre og betænke denne Sandhed maa usidig
 have bidraget mest til denne underlige Misfor-
 stand, og det gjør mig ondt, ligesom jeg heller
 ikke veed, hvorledes man skal skrive syndig poetisk
 Satire efter Tidens Laro, naar man ikke kan tale
 poetisk, uden at misforstaaes profaist, og dog har
 særdeles Ulyst for i litteraire Handeler at tage
 mindste Hensyn paa Personer, uden forsaavidt de
 føres i Pennen. Det forunderligste er, at man
 paa samme Tid, som man opløster Holbergs Sa-
 tire til Skyerne, leer sig saa pæn og sippet, men
 det maa da komme af, at man enten roser hvad
 man ikke liender, eller mener, det kunde være godt
 nok til Fædrene at faae det droit, men med Bør-
 nene maa man fare læmpelig, i hvad de saa gior-
 netop den samme Grundsetning, hvormed man
 har forfusket Moral, Pædagogik og dem, hvis
 Aander man nu sukker over.

